

СПОГОДБА МЕЖДУ РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И РЕПУБЛИКА ЛИВАН ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ И ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ ОТКЛОНЕНИЕТО ОТ ОБЛАГАНЕ С ДАНЪЦИ ВЪРХУ ДОХОДИТЕ И ИМУЩЕСТВОТО

Ратифицирана със закон, приет от 38-о Народно събрание на 22.12.1999 г. - ДВ, бр. 114 от 30.12.1999 г., обн., ДВ, бр. 6 от 21.01.2003 г., в сила от 10.11.2001 г.

Република България и Република Ливан,
желаейки да сключат Спогодба за избягване на двойното данъчно облагане и предотвратяване на отклонението от облагане с данъци върху доходите и имуществото,
се договориха, както следва:

Глава I ОБХВАТ НА СПОГОДБАТА

Член 1

Обхват по отношение на лицата

Тази спогодба се прилага спрямо лица, които са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

Член 2

Данъци, за които се прилага спогодбата

1. Тази спогодба се прилага за данъци върху доходите и имуществото, налагани от страна на всяка договаряща държава, или нейни органи на местна власт независимо от начина на тяхното събиране.

2. За данъци върху доходите и имуществото се считат всички данъци върху дохода като цяло, върху съвкупното имущество или върху елементи на дохода или имуществото, включително данъците върху приходи от отчуждаване на движимо или недвижимо имущество, данъците върху общата сума на надниците, заплатите и други подобни възнаграждения, изплащани от предприятията, както и данъците върху увеличената стойност на имуществото.

3. Съществуващите данъци, за които се прилага тази спогодба, са по-специално:

а) за България:

- i) данъкът върху дохода на физическите лица;
- ii) корпоративният подоходен данък;
- iii) данъкът върху недвижимото имущество;
(по-нататък наричани "български данък");

б) за Ливан:

- i) данъкът върху приходите от упражняване на производствени, търговски и нетърговски дейности;
- ii) данъкът върху заплатите, надниците и пенсиите;
- (iii) данъкът върху дохода от движимо имущество;
- (iv) данъкът върху застроеното недвижимо имущество;
(по-нататък наричани "ливански данък").

4. Спогодбата ще се прилага и за всички в значителна степен подобни по естеството си данъци, които ще се налагат след датата на подписване на спогодбата като допълнение или вместо съществуващите данъци. Компетентните органи на договарящите държави ще се уведомяват взаимно за всички

съществени изменения, извършени в съответните им данъчни закони.

Глава II ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 3

Общи определения

1. За целите на тази спогодба, освен ако контекстът не изисква друго:

а) термините "едната договаряща държава" и "другата договаряща държава" означават България или Ливан според изискванията на контекста;

б) терминът "България" означава Република България, а когато е употребен в географски смисъл, означава територията и териториалното море, върху която тя упражнява своя държавен суверенитет, а така също континенталният шelf и изключителната икономическа зона, върху които тя упражнява суверенни права и юрисдикция в съответствие с международното право;

в) терминът "Ливан" означава територията на Република Ливан, включваща нейното териториално море, както и изключителната икономическа зона, върху които Ливан в съответствие с вътрешното си и международното право упражнява своя суверенитет, суверенни права и юрисдикция във връзка с изследването и добиването на природни, биологични и минерални ресурси, намиращи се в морските води, морското дъно и подпочвените пространства;

г) терминът "лице" включва физическо лице, дружество или всяко друго сдружение от лица;

д) терминът "дружество" означава всяко юридическо лице или общност, която се третира като юридическо лице за целите на данъчното облагане;

е) терминът "място на учредяване" означава територията на договарящата държава, където дружеството е надлежно регистрирано и на която се намира седалището му;

ж) термините "предприятие на едната договаряща държава" и "предприятие на другата договаряща държава" означават съответно предприятие, ръководено от местно лице на едната договаряща държава, и предприятие, ръководено от местно лице на другата договаряща държава;

з) терминът "национално лице" означава:

(i) всяко физическо лице, притежаващо гражданството на една от договарящите държави;

(ii) всяко юридическо лице, дружество или асоциация, чийто статут се определя от законодателството на съответната държава;

и) терминът "международен транспорт" означава всеки превоз с кораб, самолет, железопътно или шосейно транспортно средство, извършван от предприятие на едната договаряща държава, освен когато такъв превоз се осъществява изключително между места, намиращи се в другата договаряща държава;

к) терминът "компетентен орган" означава по отношение и на двете държави министъра на финансите или негов упълномощен представител.

2. При прилагането на спогодбата от договарящите се държави всеки термин, който не е изрично определен, освен ако от контекста не се налага друго, ще има значението, което към този момент му придава законодателството на тази договаряща държава по отношение на данъците, обхванати от спогодбата. Всяко значение, определено съгласно приложимото данъчно законодателство на тази държава, ще има предимство по отношение на значението, определено в други закони на тази държава.

Член 4

Местно лице

1. За целите на тази спогодба терминът "местно лице на едната договаряща държава" означава всяко лице, което съгласно законодателството на тази държава подлежи на данъчно облагане в нея поради неговото местожителство, местопребиваване, място на учредяване или всеки друг критерий от подобно естество. Този термин обаче не включва лице, което подлежи на данъчно облагане в тази държава само по отношение на доходи от източници в тази държава или имущество, разположено в нея.

2. Ако в съответствие с разпоредбите на ал. 1 едно физическо лице е местно лице и на двете договарящи държави, неговото положение се определя, както следва:

а) то се счита за местно лице само на тази договаряща държава, в която разполага с постоянно жилище; ако то разполага с постоянно жилище в двете държави, то се счита за местно лице само на тази държава, с която има най-тесни лични и икономически връзки (център на жизнени интереси);

б) ако държавата, в която се намира центърът на жизнените му интереси не може да бъде определена или ако то не разполага с постоянно жилище в нито една държава, то се счита за местно лице на държавата, в която обичайно пребивава;

в) ако то обичайно пребивава в двете държави или в нито една от тях, то се счита за местно лице на държавата, на която е гражданин;

г) ако то е гражданин и на двете държави или на нито една от тях, компетентните органи на договарящите държави ще разрешат въпроса чрез взаимно споразумение.

3. Когато съгласно разпоредбите на ал. 1 лице, което не е физическо лице, е местно лице на двете договарящи държави, то се счита за местно лице на държавата, според законите на която то е създадено.

Член 5

Място на стопанска дейност

1. За целите на тази спогодба терминът "място на стопанска дейност" означава определено място на дейност, чрез което едно предприятие извършва цялостно или частично стопанската си дейност.

2. Терминът "място на стопанска дейност" включва по-специално:

а) клон;

б) офис;

в) фабрика;

г) работилница;

д) ферма или плантация;

е) мина, нефтен или газов кладенец, кариера или всяко друго място на добиване на природни богатства.

3. Терминът "място на стопанска дейност" включва и:

а) строителна площадка, строителен или монтажен обект или свързаните с тях надзорни дейности, но само когато площадката, обектът или дейностите продължават повече от 12 месеца;

б) предоставянето на услуги, включително консултантски услуги, от предприятие на едната договаряща държава чрез негови работници или друг персонал, нает за предоставянето на услугите, но само когато дейностите с такъв характер продължават (за същия или свързан обект) на територията на другата договаряща държава повече от 9 месеца в рамките на всеки 12-месечен период.

4. Независимо от предходните разпоредби на този член се счита, че

терминът "място на стопанска дейност" не включва:

а) използването на съоръжения единствено с цел складиране, излагане или доставка на стоки, принадлежащи на предприятието;

б) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел складиране, излагане или доставка;

в) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел преработката им от друго предприятие;

г) поддържане на определено място изключително за покупка на стоки или за събиране на информация за предприятието;

д) поддържане на определено място на дейност изключително за всяка друга дейност от подготвителен или спомагателен характер за предприятието;

е) продажбата на стоки, принадлежащи на предприятието, излагани на временни панаири или изложби след приключването на панаирите или изложбите;

ж) поддържане на определено място изключително за осъществяване на всяко съчетание от посочените в букви от "а" до "е" дейности при положение, че цялостната дейност на това определено място, произтичаща от това съчетание, има подготвителен или спомагателен характер.

5. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2, когато лице, което не е представител с независим статут, за когото се прилага разпоредбата на ал. 7, действа от името на предприятие, като има или обичайно упражнява в едната договаряща държава правото да сключва договори от името на предприятието, счита се, че това предприятие има място на стопанска дейност в тази държава по отношение на всички дейности, които това лице извършва за предприятието, освен ако дейностите на такова лице са ограничени до посочените в ал. 4, които ако се извършват чрез определено място, не биха направили това определено място място на стопанска дейност съгласно разпоредбите на тази алинея.

6. Независимо от предходните разпоредби на този член, застрахователно предприятие на едната договаряща държава (с изключение на дейностите по презастраховане) се счита, че има място на стопанска дейност в другата договаряща държава, ако то събира застрахователни премии на територията на тази друга държава или застрахова рискове в нея чрез лице, различно от представител с независим статут, за когото се прилага ал. 7.

7. Не се счита, че едно предприятие има място на стопанска дейност в едната договаряща държава само защото то извършва дейност в тази държава посредством брокер, комисионер или друг представител с независим статут при условие, че такива лица действат в обичайните граници на своята дейност. Въпреки това, когато такъв представител действа изцяло или почти изцяло за сметка на такова предприятие, той няма да се смята за представител с независим статут по смисъла на тази алинея.

8. Обстоятелството, че дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, контролира или е контролирано от дружество, което е местно лице на другата държава или което извършва стопанска дейност в тази друга държава (чрез място на стопанска дейност или по друг начин), не е основание да се счита което и да е от дружествата за място на стопанска дейност на другото.

Глава III ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ НА ДОХОДИТЕ

Член 6 Доходи от недвижимо имущество

1. Доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава от

недвижимо имущество (включително доходи от селско и горско стопанство), намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

2. Терминът "недвижимо имущество" има съдържанието, което му придава законодателството на договарящата държавата, в която се намира въпросното имущество. Терминът във всички случаи включва имуществото, принадлежащо към недвижимото имущество, добитък и оборудване, използвани в селското и горското стопанство, правата, спрямо които се прилагат разпоредбите на общото законодателство относно поземлената собственост, плодopolзването на недвижимо имущество, както и правата върху променливи или определени по размера си плащания, представляващи компенсация за разработването или за предоставяне на правото за разработване на минерални залежи, извори и други природни ресурси. Кораби или самолети не се считат за недвижимо имущество.

3. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат и по отношение на доходи, получени от пряко използване, отдаване под наем или използване под каквато и да е друга форма на недвижимо имущество.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 3 се прилагат също така и по отношение на доходи от недвижимо имущество на предприятие и по отношение на доходи от недвижимо имущество, използвано за извършване на независими лични услуги.

Член 7

Печалби от стопанска дейност

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава се облагат само в тази държава, освен ако предприятието извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност. Ако предприятието извършва стопанска дейност по този начин, печалбите на предприятието могат да се облагат в другата държава, но само такава част от тях, каквато е причислима към това място на стопанска дейност.

2. Като се има предвид разпоредбата на ал. 3, когато предприятие на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност, във всяка договаряща държава към това място на стопанска дейност ще се причисляват печалбите, които то би получило, ако беше различно и отделно предприятие, извършващо същите или подобни дейности при същите или подобни условия и работещо напълно независимо от предприятието, на което то е място на стопанска дейност.

3. При определянето на печалбите от място на стопанска дейност се допуска приспадане на разходите, извършени за мястото на стопанска дейност, включително управленските и общите административни разходи, извършени както в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност, така и на всяко друго място. Това приспадане ще се определя в съответствие с вътрешното право.

4. Ако в едната договаряща държава е прието печалбите, отнасящи се до място на стопанска дейност, да се определят на базата на разпределение на общата печалба на предприятието между неговите отделни звена, то разпоредбите на ал. 2 не ограничават тази договаряща държава да определя облагаемата печалба съобразно възприетия начин на разпределение. Все пак възприетият метод на разпределение следва да бъде такъв, че резултатът да е в съответствие със съдържащите се в този член принципи.

5. Не се причисляват печалби към мястото на стопанска дейност само поради обикновена покупка от това място на стопанска дейност на стоки за предприятието.

6. За целите на предходните алинеи печалбите, причислими към мястото на стопанска дейност се определят ежегодно по един и същ начин, освен ако не съществува сериозна и основателна причина за противното.

7. Когато печалбите включват елементи на доход, разгледани отделно в други членове на тази спогодба, разпоредбите на тези членове няма да се засягат от разпоредбите на този член.

Член 8

Международен транспорт

1. Печалбите, получени от предприятие на едната договаряща държава от експлоатация на кораби, самолети, железопътни или шосейни транспортни средства в международния транспорт, се облагат само в тази държава.

2. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат и по отношение на печалбите от участие в пул, съвместна стопанска дейност или международна експлоатационна агенция.

Член 9

Свързани предприятия

1. Когато:

а) предприятие на едната договаряща държава участва пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на другата договаряща държава; или

б) едни и същи лица участват пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на едната договаряща държава и на предприятие на другата договаряща държава, и в двата случая между двете предприятия в техните търговски или финансови отношения са приети или наложени условия, различни от тези, които биха били приети между независими предприятия, тогава всяка печалба, която, ако ги нямаше тези условия, би възникнала, но поради тези условия не е възникнала за едно от предприятията, може да бъде включена в печалбите на това предприятие и съответно обложена с данъци.

2. Когато една от договарящите държави включи в печалбата на предприятие на тази държава и съответно обложи с данък печалби, по отношение на които предприятие на другата договаряща държава е било подложено на облагане с данък в тази друга държава, и така включените печалби са печалби, които биха възникнали за предприятието на първата посочена държава, ако договорените условия между двете предприятия бяха такива, каквито биха били договорени между независими предприятия, то тогава тази друга държава ще направи съответното уточнение на начисления от нея данък върху тези печалби. При извършването на такова уточнение се вземат предвид другите разпоредби на спогодбата и компетентните органи на договарящите държави при необходимост се консултират един с друг.

Член 10

Дивиденди

1. Дивидентите, изплатени от дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това такива дивиденди могат също да се облагат с данък и в договарящата държава, на която дружеството, изплащащо дивидентите, е местно лице и в съответствие със законодателството на тази държава, но когато притежателят на дивидентите е местно лице на другата договаряща държава,

наложеният данък няма да надвишава 5 на сто от брунтата сума на дивидентите. Компетентните органи на договарящите държави ще определят начина на прилагане на това ограничение чрез взаимно споразумение. Тази алинея не засяга данъчното облагане на дружеството по отношение на печалбите, от които се изплащат дивидентите.

3. Терминът "дивиденти", употребен в този член, означава доходи от всякакъв вид акции или други права с изключение на вземания за дълг, даващи право на участие в печалбите, както и други доходи от корпоративни права, които са подчинени на същия данъчен режим, като доходи от акции в съответствие със законодателството на държавата, на която дружеството, извършващо разпределението, е местно лице.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на дивидентите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, на която е местно лице дружеството, изплащащо дивидентите, чрез място на стопанска дейност, разположено там, или упражнява в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и участието, във връзка с което се изплащат дивидентите, е действително свързано с това място на стопанска дейност или определена база. В този случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно случая.

5. Когато дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, получава печалби или доходи от другата договаряща държава, тази друга държава не може да налага никакъв данък върху дивидентите, платени от дружеството, освен доколкото тези дивиденти са платени на местно лице на тази друга държава или доколкото участието, във връзка с което са платени дивидентите, е действително свързано с място на стопанска дейност или определена база, намиращи се в тази друга държава, нито да облага неразпределените печалби на дружеството с данък върху неразпределените печалби, дори ако изплатените дивиденти или неразпределените печалби се състоят изцяло или частично от печалби или доходи, произхождащи в тази друга държава.

Член 11

Лихви

1. Лихвите, възникващи в едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това тези лихви могат също да се облагат с данък и в договарящата държава, в която възникват и съобразно законодателството на тази държава, но когато притежателят на лихвите е местно лице на другата договаряща държава, наложеният данък няма да надвишава 7 на сто от брунтата сума на лихвите. Компетентните органи на договарящите държави ще определят начина на прилагане на това ограничение чрез взаимно споразумение.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 2 лихвите, възникващи в едната договаряща държава и изплащани на правителството на другата договаряща държава, на правителствена организация или на Националната банка на тази друга държава, няма да се облагат с данък в първата договаряща държава.

4. Терминът "лихви", използван в този член, означава доход от вземания за дълг от всякакъв вид независимо от това, дали са обезпечени или не с ипотека и носещи или не правото за участие в печалбите на длъжника и по-специално доходи от държавни ценни книжа и доходи от бонове и облигации, включително от премии и бонуси, свързани с такива ценни книжа, бонове или облигации. Парични

санкции за закъснели плащания не се считат за лихви за целите на този член.

5. Разпоредбите на ал. 1, 2 и 3 няма да се прилагат, ако притежателят на лихвите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат лихвите, посредством намиращо се там място на стопанска дейност или извършва в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и вземането за дълг, във връзка с което се плащат лихвите, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно случая.

6. Лихвите се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платец е местно лице на тази държава. Когато обаче платецът на лихвите, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава или не, притежава в една от договарящите държави място на стопанска дейност или определена база, във връзка с които е възникнал дългът, който поражда плащането на лихвите, и тези лихви са свързани с такова място на стопанска дейност или определена база, ще се счита, че тези лихви произхождат от договарящата държава, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

7. Когато поради особените взаимоотношения между платеща и притежателя на лихвите или между тях двамата и някое друго лице сумата на лихвите, като се има предвид задължението, за което се изплащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеща и притежателя при липсата на тези особени взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума се облага съобразно законодателството на всяка от договарящите държави, като съответно се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

8. Разпоредбите на този член няма да се прилагат, ако основната или една от основните цели на което и да е лице, свързано с възникването или прехвърлянето на вземането за дълг, във връзка с което се изплаща лихвата, е била да се възползва от прилагането на този член чрез създаването или прехвърлянето на такова вземане за дълг.

Член 12

Авторски и лицензионни възнаграждения

1. Авторските и лицензионните възнаграждения, произхождащи от едната договаряща държава и притежавани от местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Такива авторски и лицензионни възнаграждения обаче могат също да се облагат с данък и в договарящата държава, от която произхождат, и съобразно законодателството на тази държава, но когато притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения е местно лице на другата договаряща държава, така наложеният данък няма да надвишава 5 на сто от brutния размер на дохода от авторските и лицензионните възнаграждения. Компетентните органи на договарящите държави ще определят начина на прилагане на това ограничение чрез взаимно споразумение.

3. Терминът "авторски и лицензионни възнаграждения", използван в този член, означава плащания от всякакъв вид, получени за използване или за правото на използване на всяко авторско право за литературно, художествено или научно произведение, включително кинофилми или филми, магнетофонни записи или други средства за възпроизвеждане на звук или образ, на всеки патент, търговска марка, чертеж или модел, план, секретна формула или процес, или за използването на или правото на използване на промишлено търговско или научно

оборудване или информация (ноу-хау) относно промишлен, търговски или научен опит.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения като местно лице на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат авторските и лицензионните възнаграждения, чрез място на стопанска дейност, разположено там, или извършва в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и правото или имуществото, във връзка с които се изплащат авторските и лицензионните възнаграждения, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно случая.

5. Авторските и лицензионните възнаграждения ще се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платещт е местно лице на тази държава. Когато обаче платещт на авторските и лицензионните възнаграждения независимо дали е местно лице на една от договарящите държави или не, притежава в една от договарящите държави място на стопанска дейност или определена база, във връзка с които възниква задължението за изплащане на авторските и лицензионните възнаграждения и тези авторски и лицензионни възнаграждения се изплащат от такова място на стопанска дейност или определена база, то тогава ще се счита, че те възникват в договарящата държава, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

6. Когато поради особените взаимоотношения между платеща и притежателя или между тях двамата и някое трето лице сумата на авторските и лицензионните възнаграждения, като се има предвид използването, правото или информацията или услугите, за които те се плащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеща и притежателя при липсата на такива особени взаимоотношения, разпоредбите на този член ще се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума ще се облага съобразно законодателството на всяка от договарящите държави, като се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

7. Разпоредбите на този член няма да се прилагат, ако основната или една от основните цели на което и да е лице, свързано със създаването или прехвърлянето на правата, във връзка с които се изплащат авторските и лицензионните възнаграждения, е била да се възползва от прилагането на този член чрез създаването или прехвърлянето на такива права.

Член 13

Печалби от прехвърляне на имущество

1. Печалбите на местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне на недвижимо имущество, посочено в чл. 6 и намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

2. Печалбите от прехвърляне на движимо имущество, съставляващо част от стопанското имущество на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, или на движимо имущество, съставляващо част от определена база, която местно лице на едната договаряща държава има на разположение в другата договаряща държава с цел извършване на независими лични услуги, включително печалбите от прехвърляне на такова място на стопанска дейност (самостоятелно или заедно с цялото предприятие), или на такава определена база, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

3. Печалбите от прехвърляне на кораби, самолети, железопътни или шосейни транспортни средства, използвани в международния транспорт от предприятие на едната договаряща държава, или на движимо имущество, свързано с тяхната експлоатация, се облагат с данъци само в тази държава.

4. Печалбите от прехвърляне на имущество, различно от посоченото в ал. 1, 2 и 3, се облагат само в договарящата държава, на която прехвърлителят е местно лице.

Член 14

Доходи от независими професионални и други лични услуги

1. Доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава във връзка с професионални услуги или от други дейности с независим характер, се облагат с данъци само в тази държава, освен при наличието на следните обстоятелства, при които случаи тези доходи могат също да се облагат с данъци и в другата договаряща държава:

а) лицето има редовно на разположение определена база в другата договаряща държава за извършване на своята дейност; или

б) ако пребивава в другата договаряща държава за период или периоди, надвишаващи общо 183 дни във всеки един дванадесетмесечен период, започващ или завършващ в съответната календарна година.

В случаите, посочени в букви "а" и "б" на тази алинея, доходите могат да се облагат в тази друга държава, но само такава част от тях, каквато е причислима към тази определена база или е придобита от дейностите, извършвани през периода, в който местното лице на едната държава е пребивавало в тази друга държава.

2. Терминът "професионални услуги" включва по-специално самостоятелни научни, литературни, художествени, образователни или преподавателски дейности, както и самостоятелни дейности на лекари, адвокати, инженери, архитекти, стоматолози и счетоводители.

Член 15

Доходи от трудово правоотношение

1. Като се имат предвид разпоредбите на чл. 16, 18, 19, 20 и 21, заплати, надници и други подобни възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държава въз основа на трудово правоотношение, се облагат с данъци само в тази държава, освен ако трудът се полага в другата договаряща държава. Ако трудът се полага по този начин, така получените възнаграждения могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал. 1 възнаграждение, получено от местно лице на едната договаряща държава за полагане на труд в другата договаряща държава, се облага само в първата посочена държава, ако:

а) получателят пребивава в другата договаряща държава за период или периоди, ненадвишаващи общо 183 дни във всеки дванадесетмесечен период, започващ или приключващ в съответната данъчна година; и

б) възнаграждението е платено от работодател или от името на работодател, който не е местно лице на другата договаряща държава; и

в) възнаграждението не е за сметка на място на стопанска дейност или определена база, които работодателят притежава в другата договаряща държава.

3. Независимо от предходните разпоредби на този член възнаграждение, получено за положен труд на борда на кораб, самолет, железопътно или шосейно транспортно средство, използвано в международния транспорт от предприятие на едната договаряща държава, се облага с данъци само в тази държава.

Член 16

Директорски възнаграждения

Директорски възнаграждения и други подобни плащания, получени от местно лице на едната от договарящите държави в качеството му на член на борд на директорите или на друг подобен орган на дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

Член 17

Артисти и спортисти

1. Независимо от разпоредбите на чл. 14 и 15 доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на художествен изпълнител като театрален, кино-, радио- или телевизионен артист, или музикант или като спортист, от личната му дейност като такъв, извършвана в другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

2. Когато доходи от личната дейност на художествен изпълнител или спортист в качеството му на такъв се получават не от самия художествен изпълнител или спортист, а от друго лице, тези доходи независимо от разпоредбите на чл. 7, 14 и 15 могат да се облагат в договарящата държава, в която се извършва дейността на художествения изпълнител или спортиста.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2 посочените в този член доходи ще бъдат освободени от данъчно облагане в договарящата държава, в която се извършва дейността на художествения изпълнител или спортиста, при условие, че тази дейност е спонсорирана изцяло от обществени фондове на която и да е от двете договарящи държави или от неин орган на местна власт, или дейността се извършва въз основа на споразумение за културно или спортно сътрудничество между двете договарящи държави.

Член 18

Пенсии

1. Освен в случаите по чл. 19, ал. 2 пенсии и други подобни възнаграждения, изплатени на местно лице на едната договаряща държава във връзка с трудово правоотношение в миналото, се облагат само в тази договаряща държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал. 1 пенсиите и други подобни плащания, изплащани на основание на обществени схеми, представляващи част от системата за обществено осигуряване на едната договаряща държава, се облагат с данъци само в тази държава.

Член 19

Държавна служба

1. а) Заплати, надници и други подобни възнаграждения, различни от пенсия, изплатени от едната договаряща държава, неин орган на местна власт на физическо лице за извършени услуги на тази държава или неин орган на местна власт, ще се облагат с данъци само в тази държава.

б) Такива заплати, надници и други подобни възнаграждения обаче се облагат с данъци само в другата договаряща държава, ако услугите са извършени в тази друга държава и физическото лице е местно лице на тази държава, което:

(i) е гражданин на тази държава; или

(ii) не е станало местно лице на тази държава единствено с цел извършване на услугите.

2. а) Всяка пенсия, изплатена чрез или от фондове, създадени от едната договаряща държава или неин орган на местна власт на физическо лице за

извършени услуги на тази държава или на орган на местна власт, ще се облагат само в тази държава.

б) Тези пенсии обаче се облагат с данъци само в другата договаряща държава, ако физическото лице е местно лице и гражданин на тази държава.

3. Разпоредбите на чл. 15, 16, 17 и 18 се прилагат по отношение на заплати, надници и други подобни възнаграждения, както и пенсии, изплатени за услуги, извършени във връзка със стопанска дейност, осъществена от едната договаряща държава или неин орган на местна власт.

Член 20

Студенти и стажанти

Плащания, които студент или стажант, който е или е бил непосредствено преди пристигането си в едната договаряща държава местно лице на другата договаряща държава и който се намира в първата посочена държава единствено с цел образование или стаж, получава за своята издръжка, образование или стаж, не се облагат с данъци в първата посочена държава при условие, че плащанията са от източници извън тази държава.

Член 21

Преподаватели и научни работници

1. Физическо лице, което пребивава в едната договаряща държава с цел преподаване или извършване на научно изследване в университет, колеж, училище или друга акредитирана от държавата образователна институция в тази държава и което е или е било непосредствено преди пристигането си местно лице на другата договаряща държава, се освобождава от данъчно облагане в първата посочена държава за всяко възнаграждение във връзка с това преподаване или научно изследване за период, който не надвишава две години, считано от датата на първото му пристигане с тази цел в тази държава, при условие, че това възнаграждение е получено от него от източници, намиращи се извън нея.

2. Разпоредбата на предходната алинея няма да се прилага по отношение на доходите от научноизследователска дейност, ако тази дейност е предприета от физическото лице не в обществен интерес, а предимно за лично облагодетелстване на някое частно лице или лица.

Член 22

Други доходи

1. Елементи от дохода на местно лице на едната договаряща държава, които не са посочени изрично в предходните членове на тази спогодба, се облагат с данъци само в тази държава.

2. Разпоредбите на ал. 1 не се прилагат по отношение на доходи, различни от доходи от недвижимо имущество, определено в ал. 2 на чл. 6, когато получателят на такива доходи като местно лице на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност или осъществява в тази друга държава независими професионални или лични услуги чрез постоянна база, разположена там, и правото или собствеността, по отношение на които се получават доходите, са действително свързани с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай ще се прилагат разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно случая.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2 елементи от дохода на местно лице на едната договаряща държава, които не са обхванати от предходните членове на спогодбата и възникващи в другата договаряща държава, могат също

да се облагат с данъци в другата договаряща държава, ако такива елементи на дохода не се облагат с данък в първата посочена държава.

Глава IV ОБЛАГАНЕ НА ИМУЩЕСТВОТО

Член 23 ИМУЩЕСТВО

1. Имущество, състоящо се от недвижимо имущество, както е определено в чл. 6, притежавано от местно лице на едната договаряща държава и намиращо се в другата договаряща държава, може да се облага с данък в тази друга държава.

2. Имуществото, състоящо се от движимо имущество, образуващо част от актива на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава притежава в другата договаряща държава, или движимо имущество, принадлежащо към определена база, която местно лице на едната договаряща държава има в другата договаряща държава с цел извършване на независими професионални или лични услуги, може да се облага с данък в тази друга държава.

3. Имущество, състоящо се от кораби, самолети, железопътни или шосейни транспортни средства, експлоатирани в международния транспорт от местно лице на едната договаряща държава, както и други движими вещи, необходими за експлоатацията на посочените транспортни средства, се облагат с данък само в тази държава.

4. Всички други елементи от имуществото на местно лице на едната договаряща държава се облагат с данък само в тази държава.

Глава V МЕТОДИ ЗА ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ

Член 24 Избягване на двойното данъчно облагане

1. Когато местно лице на едната договаряща държава получава доход или притежава имущество, което според разпоредбите на тази спогодба могат да бъдат обложени с данък в другата договаряща държава, първата посочена държава ще допусне:

а) като приспадане от дължимия данък върху доходите на това местно лице сума, равна на данъка върху дохода, платен в другата държава;

б) като приспадане от дължимия данък върху имуществото на такова местно лице сума, равна на данъка върху имуществото, платен в другата държава.

Това приспадане обаче и в двата случая няма да надвишава тази част от данъка върху дохода или данъка върху имуществото, който е изчислен преди да е извършено приспадането и който се отнася до дохода или имуществото, които могат да бъдат обложени с данък в тази друга държава.

2. Когато в съответствие с която и да е разпоредба на спогодбата полученият доход или притежаваното имущество от местно лице на едната договаряща държава са освободени от облагане с данък в тази държава, същата държава независимо от това при изчисляване размера на данъка върху останалия доход или имущество на това местно лице може да вземе предвид и освободения доход или имущество.

Глава VI СПЕЦИАЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 25

Равенство в третирането

1. Националните лица на едната договаряща държава не подлежат в другата договаряща държава на каквото и да е облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения на които са или могат да бъдат подложени националните лица на тази друга държава при същите обстоятелства.

2. Лица без гражданство, които са местни лица на договарящите държави, няма да бъдат подлагани в която и да е от договарящите държави на каквото и да е облагане с данъци или свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени гражданите на тази държава при същите обстоятелства.

3. Данъчното облагане на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, не може да бъде по-неблагоприятно в тази друга договаряща държава, отколкото данъчното облагане на предприятия на тази друга държава, които извършват същата дейност. Тази разпоредба обаче няма да се счита за задължаваща едната договаряща държава да предоставя на местни лица на другата договаряща държава каквито и да са лични намаления, облекчения или приспадания за целите на данъчното облагане с оглед гражданското им състояние или семейните им задължения, каквито тя предоставя на собствените си местни лица.

4. Освен в случаите, когато се прилагат разпоредбите на ал. 1 на чл. 9, ал. 7 на чл. 11 и ал. 6 на чл. 12, лихви, авторски и лицензионни възнаграждения и други плащания от предприятие на едната договаряща държава на местно лице на другата договаряща държава за целите на определянето на облагаемите печалби на такова предприятие ще се приспадат при облагане при същите условия, както ако биха били платени на местно лице на първата посочена държава. По същия начин задълженията на предприятие на едната договаряща държава към местно лице на другата договаряща държава за целите на определяне на облагаемото имущество на такова предприятие подлежат на приспадане при същите условия, както ако биха били договорени с местно лице на първата държава.

5. Предприятия на едната договаряща държава, имуществото на които изцяло или частично се притежава или контролира пряко или непряко от едно или повече местни лица на другата договаряща държава, няма да бъдат подлагани в първата договаряща държава на данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени други подобни предприятия на първата договаряща държава.

Член 26

Процедура на взаимно споразумение

1. Когато едно лице счете, че действията на едната или на двете договарящи държави водят или ще доведат за него до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази спогодба, то може независимо от средствата за защита, предвидени в националните законодателства на тези държави, да представи своето възражение пред компетентния орган на договарящата държава, на която е местно лице, или ако случаят му е по ал. 1 на чл. 25, пред органа на тази договаряща държава, на която е национално лице. Случаят трябва да бъде представен в срок три години от първото уведомяване за

действието, водещ до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на спогодбата.

2. Компетентният орган, ако счете, че възражението е основателно и ако не е в състояние да достигне сам до удовлетворително разрешение, ще положи усилия да реши случая посредством взаимно споразумение с компетентния орган на другата договаряща държава с оглед да се избегне данъчно облагане, което не е в съответствие със спогодбата. Всяко постигнато споразумение ще се приложи независимо от сроковете, предвидени в националните законодателства на договарящите държави.

3. Компетентните органи на договарящите държави ще полагат усилия да разрешават посредством взаимно споразумение всички затруднения или съмнения, възникващи във връзка с тълкуването или прилагането на спогодбата. Те могат също така да се консултират взаимно за отстраняване на двойното данъчно облагане за случаи, непредвидени в тази спогодба.

4. Компетентните органи на договарящите държави могат да контактуват директно помежду си, включително и чрез съвместна комисия, състояща се от тях или от техни представители, с цел постигане на споразумение по смисъла на предходните алинеи.

Член 27

Размяна на информация

1. Компетентните органи на договарящите държави ще си разменят такава информация, каквато е необходима за изпълнение разпоредбите на тази спогодба или на националните законодателства на договарящите държави, отнасящи се до данъците, обхванати от спогодбата, и по-специално с оглед предотвратяването на измами или отклонение от облагане с данъци, доколкото предвиденото в тях данъчно облагане не противоречи на спогодбата. Всяка информация, получена от едната договаряща държава, ще се счита за поверителна също както информацията, получена съобразно националното законодателство на тази държава, и ще се предоставя само на лица или органи (включително съдилища и административни органи), занимаващи се с определянето или събирането, принудителното изпълнение или наказателното преследване, както и за решаването на жалби във връзка с данъците, предмет на тази спогодба. Такива лица или органи ще ползват информацията само за такива цели. Те могат да предоставят информацията на съдебни процеси или при постановяване на съдебни решения.

2. Разпоредбите на ал. 1 в никакъв случай няма да се разглеждат като налагащи на една от договарящите държави задължението:

а) да предприема административни мерки, отклоняващи се от законите и административната практика на тази или на другата договаряща държава;

б) да предоставя информация, която не може да се получи съгласно законите или по нормалната административна процедура в тази или в другата договаряща държава;

в) да предоставя информация, която би разкрила каквато и да е търговска, стопанска, промишлена или професионална тайна или търговска процедура, или информация, чието разкриване би противоречало на обществения ред (*ordre public*).

Член 28

Членове на дипломатически представителства и консулски служби

Нищо в тази спогодба не засяга данъчните привилегии на членовете на дипломатическите представителства и консулските служби съгласно общите

норми на международното право или съобразно разпоредбите на специални споразумения.

Глава VII ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 29

Влизане в сила

1. Тази спогодба подлежи на ратификация. Договарящите държави ще се уведомят писмено за изпълнението на конституционните изисквания за влизане на спогодбата в сила.

2. Спогодбата влиза в сила от датата на последното уведомление съгласно ал.1 и нейните разпоредби ще се прилагат:

а) по отношение на данъците, удържани при източника, за доходите, получени на или след 1 януари на календарната година, следваща тази, в която спогодбата влиза в сила;

б) по отношение на другите данъци върху доходите и данъците върху имуществото за данъците, дължими за всяка данъчна година, започваща на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която спогодбата влиза в сила.

Член 30

Прекратяване

Тази спогодба остава в сила, докато не бъде прекратена от една от договарящите се държави. Всяка договаряща държава може да прекрати действието на спогодбата по дипломатически път чрез писмено съобщение за прекратяването най-малко шест месеца преди края на всяка календарна година след изтичането на период от пет години от датата, на която спогодбата влиза в сила. В такъв случай спогодбата ще престане да действа:

(i) по отношение на данъците, удържани при източника, за доходите, получени на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която е изпратено съобщението за прекратяване;

(ii) по отношение на другите данъци върху доходите и имуществото, за данъците, дължими за всяка данъчна година, започваща на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която е изпратено съобщението за прекратяване.

В удостоверение на горното долуподписаните, надлежно упълномощени за това, подписаха тази спогодба.

Съставена в два екземпляра в Бейрут на 1 юни хиляда деветстотин деветдесет и девета година на български, арабски и английски език, като всички текстове имат еднаква сила. В случай на различия в тълкуването меродавен е английският текст.

За Република България
Валентин Василев,
министър на търговията
и туризма

За Република Ливан:
Жорж Корм,
министър на
финансите